

РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. Варна, 25.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ ТО, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Цвета Павлова

Членове: Пламен Ат. Атанасов
Деница Добрева

при участието на секретаря Елена Ян. Петрова
като разгледа докладваното от Цвета Павлова Въззивно гражданско дело № 20233100502354 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.259 и сл. от ГПК.

С решение № 810/10.03.2023 год., поправено с решение № 3390/22.10.2023 год., постановени по гр.д. № 7281/2022 год., ВРС – 30 състав, е приел за установено в отношенията между страните, на осн. чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 183, във вр. с чл. 187, във вр. с чл. 200 от ЗЗД и вр. с чл. 86 от ЗЗД, че ответникът В. Й. Д. с ЕГН: ***** и адрес: гр. ***** ДЪЛЖИ НА ”ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ - ВАРНА” ООД, с ЕИК 103002253, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул.”Прилеп” №33, в качеството си на потребител на ВиК, с адрес на потребление: гр. *****, с абонатен номер 1121900, следните суми: сумата от 2640,18лв., представляваща остатък от сбор от главници за ползвани и незащитени В и К услуги за периода от 17.12.2018г. до 13.01.2022г. , ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на депозиране на заявлението в съда – 26.01.2022г., до окончателно изплащане на вземането, на осн. чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 183, във вр. с чл. 187, във вр. с чл. 200 от ЗЗД и сумата от 320,96лв., представляваща остатък от сбор от обезщетения за забава върху тези главници за периода от 21.02.2019г. до 21.01.2022г., на основание чл. 422 от ГПК, във вр. с чл. 86 от ЗЗД, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение №451/28.01.2022 по ЧГД № 830/2022г. по описа на ВРС, като е осъдил ответника да заплати на ищеца сторените по делото разноски.

Недоволен от горното решение е останал ответника, който обжалва постановеното

решение като неправилно, необосновано и незаконосъобразно. Конкретните доводи са свързани на първо място с неправилна преценка на събраните по делото доказателства, като се твърди, че в приетите като доказателства по делото карнети липсва отразяване отказ на ответника да осигури достъп, а отбелязване, че въпросния водомер е повреден, каквото твърдение не е наведено в производството. Отделно от горното, няма направено и отбелязване и че фактурираните количества ВиК услуги са служебно начислени. Позовава се и на обстоятелството, че в представените протоколи не е посочен периода, в който е отказван достъп, както и дали това е еднократно или многократно с оглед наличието на основание ВиК операторът да начислява служебно вода. Отделно от гореизложеното, видно и от ССЕ е налице нарушение на общите условия от страна на ищеца като сборът от водните количества на индивидуалните водомери и водните количества, изчислени по реда на ал.8, надвишава отчетеното количество по общия водомер. Не е ясно и по какъв начин е установен броя на обитателите в процесния имот. Липсата на проведено доказване на основанието за служебно начисляване и методологията, по която количествата са изчислени, води до извода, че за ищеца не е възникнало правото за служебно начисляване на вода по реда на чл.49 ОУ. Настоява за отмяна на решението и отхвърляне на предявения иск.

В срока по чл.263 ГПК, насрещната страна не е депозирала писмен отговор.

В съдебно заседание, въззивникът, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата, настоявайки за отмяна на първоинстанционното решение и отхвърляне на предявените искове.

Въззиваемото дружество моли за потвърждаване на решението на ВРС и присъждане на съдебно-деловодни разноски.

Настоящият състав на Варненски окръжен съд, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата и отговора по нея, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата, инициирала настоящото въззивно произнасяне е подадена в законоустановения срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. В обхвата на така посочените въззивни предели, ВОС намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

По отношение на неправилността на обжалвания първоинстанционен акт, съобразно разпореждането на чл. 269, ал. 1, изр. 2 ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания касателно обжалваната част от решението.

Предявените искове са с правно основание чл. 422, ал. 1 вр. чл. 415, ал. 1, т. 2 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Представени по делото са Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор „Водонабдяване и канализация” ООД – Варна, одобрени с решение на ДКЕВР ОУ – 09 от 11.08.2014г. Представени са доказателства за публикуването на Общите условия и в един централен и един местен вестник, като влизането им в сила не е обусловено от писменото им приемане от потребителите. Поради което и на основание чл.69 от Общите условия, съдът приема, че Общите условия за влезли в сила след 30 дни след първото им публикуване.

С оглед на така изложеното, съдът приема, че между страните по делото е налице правоотношение по предоставяне на ВиК услуги за питейно-битови нужди до потребител - собственик или ползвател на жилище, присъединено към водоснабдителната и канализационна мрежа. Не е представен писмен договор между страните, но действието на общите условия се разпростира автоматично върху заварените при въвеждането им правоотношения по предоставяне на ВиК услуги по аргумент от чл.69 чл.2 от Общите условия.

Ред и начина на измерване, отчитане и разпределение на количествата питейна вода и на количествата отведени и пречистени отпадни води е уреден в разпоредбите на глава III на общите условия и на глава VI от Наредба № 4 от 14.09.2004г. Изразходваните количества питейна вода се отчитат по водомер, монтиран на водопроводното отклонение от В и К оператора и по индивидуалните водомери, поставени при сгради – етажна собственост. На основание чл.21 ал.4 от Общите условия отчитането на водомерите се извършва в присъствието на потребителя или на негов представител. Присъствието на потребителя или на негов представител при извършване на отчета е негово задължение, предвидено в чл.5 т.7 от Общите условия. Целта на присъствието на двете страни по правоотношението при отчитане на показанията на водомера е да се отчете правилното показание, което ще послужи за определяне на дължимите суми. При неосигуряване на представител, отчетът се подписва от свидетел. Изразходваното количество питейна вода за сгради – етажна собственост се разпределя въз основа на отчета на водомера, монтиран на сградното отклонение и отчетите на индивидуалните водомери. На основание чл.30 ал.2 от Общите условия доставянето на питейна вода и/или отвеждането на отпадъчни води се заплаща въз основа на измереното количество, отчетено и разпределено по реда на чл.23 от общите условия.

На основание чл.22 ал.3 и ал.4 от Общите условия при невъзможност за отчитане на водомерите, поради отсъствие на потребителя или на негов представител и когато потребителят не е съгласен с фактурираните количества, потребителят е длъжен да уточни с В и К оператора извършване на отчитането в удобно за двете страни време, в срок не по-дълъг от шест месеца от последното отчитане. В случай, че потребителят не изпълни задължението си се счита, че е налице отказ за осигуряване на достъп. Отказът се удостоверява с протокол, съставен от длъжностното лице на В и К оператора, подписан от него и от поне един свидетел. След съставяне на протокола В и К операторът изчислява изразходваното количество питейна вода по пропускателната способност на водопроводната инсталация непосредствено преди водомера при 6 часа потребление в денонощието и изтичане на водата със скорост 1 м/с.

В сезиралото заповедния съд заявление, както и в исковата молба, се сочи, че основание за начисляване на претендираните суми са ползвани и незаплатени ВиК услуги, а в последваща молба ищецът е посочил, че начисленото количество вода е въз основа на служебно вписани кубичи според броя на обитателите на апартамента при спазване на алгоритъма на чл.39 вр. чл.35, ал. 5 от Наредба № 4/2004 год. на МРРБ, твърдейки, че

имотът се обитава, но потребителят не осигурява достъп.

Въпреки наведените противоречиви твърдения за основанието на начислените суми, ищцовото дружество нито е посочило, нито е доказало алгоритъмът, по който същите са начислени.

Същият сам твърди, че с оглед невъзможността му да извършва отчета е следвало да начисли количества съобразно методиката на чл.49 от ОУ, което не е сторил, респективно позовавайки се на нормата на чл.39 от Наредбата и неосигурен достъп от потребителя да осигури достъп, не сочи по какъв начин е начислил претендираните количества – дали се касае за количество изразходвана вода, определено въз основа на средния месечен разход от редовно отчетените съответни периоди на предходната година или се касае за разход на вода, изчислен по пропускателната способност на водопроводната инсталация непосредствено преди водомера при непрекъснато изтичане на водата със скорост 1,0 m/s, за периода до предишен отчет.

Доколкото дължимостта на сумите за В и К услуги произтича не само от тяхното доставяне, но и от тяхното потребление, и двата елемента следва да бъдат доказани по несъмнен и безспорен начин, за да бъдат уважени исковите претенции, което в настоящия случай не е сторено.

Единствените представени доказателства - опис на отчети, констативни протоколи, отразяващи неосигуряване на достъп и справка за недобора, по своята доказателствена същност представляват частни свидетелстващи документи, които се ползват единствено с формална, но не и с материална доказателствена сила. Доколкото те произхождат от представящата ги страна и доказват изгодни за нея факти, същите следва да бъдат преценявани с оглед всички събрани по делото доказателства. А такива допустими други за установяване на реално ползваната услуга не са ангажирани. Не са наведени твърдения, респективно ангажирани доказателства, за вписаното в карнените за повреда на водомера, нито доказателства за вписаните трима обитатели на имота.

Във връзка с посочената от ищцовото дружество възможност на потребителя да подаде по реда на чл. 34, ал. 1 ОУ възражение срещу определената му дължима сума, съдът намира, че разпоредбата създава единствено право, но не и задължение за потребителя да стори това, като неупражняването на правото не може да води до негативни за потребителя последици.

По тази причина основателно се явява оплакването на въззивника за неправилност на решението поради недоказаност на реалното потребление на В и К услугите, чието заплащане се иска.

Поради несъвпадане на крайните изводи на въззивния и първоинстанционния съд, обжалваното решение следва да бъде изцяло отменено на основание чл. 271, ал. 1 ГПК, като исковите претенции бъдат отхвърлени в цялост.

При този изход на спора, разноски се дължимат на въззивната страна, но предвид липсата на представени доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение за първа и въззивна инстанция, на сащата се следват разноски в размер на 81.50 лева за исковото производство, представляващи заплатена държавна такса за въззивно обжалване. Съобразно

искането и представените доказателства, в полза на същата следва да се присъдят и сторените в хода на заповедното производство разноски в размер на 400 лева – заплатено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 810/10.03.2023 год., поправено с решение № 3390/22.10.2023 год., постановени по гр.д. № 7281/2022 год. на ВРС – 30 състав, **В ЧАСТТА**, с която е прието за установено в отношенията между страните, на осн. чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 183, във вр. с чл. 187, във вр. с чл. 200 от ЗЗД и вр. с чл. 86 от ЗЗД, че ответникът В. Й. Д. с ЕГН: ***** и адрес: гр. ***** **ДЪЛЖИ НА ”ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ - ВАРНА”** ООД, с ЕИК 103002253, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. ”Прилеп” №33, в качеството си на потребител на ВиК, с адрес на потребление: гр. *****, с абонатен номер 1121900, следните суми: сумата от 2640,18лв., представляваща остатък от сбор от главници за ползвани и незащитени В и К услуги за периода от 17.12.2018г. до 13.01.2022г., ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на депозиране на заявлението в съда – 26.01.2022г., до окончателно изплащане на вземането, на осн. чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 183, във вр. с чл. 187, във вр. с чл. 200 от ЗЗД и сумата от 320,96лв., представляваща остатък от сбор от обезщетения за забава върху тези главници за периода от 21.02.2019г. до 21.01.2022г., на основание чл. 422 от ГПК, във вр. с чл. 86 от ЗЗД, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение №451/28.01.2022 по ЧГД № 830/2022г. по описа на ВРС, както и в частта за разноските

КАТО ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „Водоснабдяване и канализация - Варна“ ООД, ЕИК 103002253, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Прилеп“ № 33 срещу В. Й. Д. с ЕГН: ***** и адрес: гр. ***** за приемане на установено, че В. Й. Д. с ЕГН: ***** дължи на „Водоснабдяване и канализация - Варна“ ООД, ЕИК 103002253, в качеството си на потребител на ВиК, с адрес на потребление: гр. *****, с абонатен номер 1121900, следните суми: сумата от 2640,18лв., представляваща остатък от сбор от главници за ползвани и незащитени В и К услуги за периода от 17.12.2018г. до 13.01.2022г., ведно със законната лихва върху главницата считано от датата на депозиране на заявлението в съда – 26.01.2022г., до окончателно изплащане на вземането, на осн. чл. 422 ГПК, и сумата от 320,96лв., представляваща остатък от сбор от обезщетения за забава върху тези главници за периода от 21.02.2019г. до 21.01.2022г., на основание чл. 422 от ГПК, във вр. с чл. 86 от ЗЗД, за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение №451/28.01.2022 по ЧГД № 830/2022г. по описа на ВРС.

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация - Варна“ ООД, ЕИК 103002253, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Прилеп“ № 33 **ДА ЗАПЛАТИ** В. Й. Д. с ЕГН: ***** и адрес: гр. ***** **сумата от 81.50 лева** за исковите производства, представляващи заплатена държавна такса за въззивно обжалване и сумата от 400 лева – разноски в заповедното производство по ЧГД № 830/2022г. по описа на ВРС.

Решението да се обяви в регистъра по чл. 235, ал. 5, изр. 2 ГПК.

Решението не подлежи на касационно обжалване по аргумент от чл. 280, ал. 3, т. 1 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____